

Pracownia Rozwoju Trenerów

czyli kopalnia praktycznych inspiracji

Warsztat 6

Refleksja, rozwój i radość

– czyli jak odkryć i przekazać wychowawczy sens Odysei Umysłu

Idea i cele warsztatu:

Awans z Eliminacji Regionalnych, potem pierwsze miejsce na Finale Ogólnopolskim i wreszcie tytuł Mistrzów Świata – to cele konkretne, mierzalne, zrozumiałe, atrakcyjne i... powierzchowne. Każdy lubi wygrywać; tyle tylko, że nie każdemu się to udaje, bo na podium nie zmieszczą się wszyscy naraz! Na szczęście to nie sukces, zwycięstwo i puchar stanowią sedno Odysei Umysłu; w wysiłku drużyn chodzi o coś głębszego, a podróż jest ważniejsza niż cel... Ale jak sprawić, żeby te piękne słowa nie pozostały jedynie pustymi sloganami???

Jak *zainspirować* uczestników – niezależnie od ich wieku – do refleksji, po co robią to, co robią? Jak *uzmysłowić* im, że start w konkursie to narzędzie rozwoju osobistego, a nie cel sam w sobie? Jak *uświadomić* i zagospodarować radość z owego rozwoju płynącą? Jak *unaocznic* to, co czasami trudno opisać? Co uczynić, żeby przeżycia, doświadczenia i wnioski z udziału w programie zostały w młodych ludziach na lata? Jak sprawić, by zarówno każdy błąd, jak i każde osiągnięcie; zarówno porażka na Eliminacjach Regionalnych, jak i medale zdobyte na Finalach Światowych, miały dla drużyny wychowawczy sens? Jak *odkryć* ten sens samemu i jak *przekazać* go rodzicom zawodników – także tym z parciem na wyniki lub pogardą dla imprezy wciąż niepremiowanej przez kuratoria? Innymi słowy, jak w pełni wykorzystać potencjał tkwiący w Odysei Umysłu i dobrze wywiązać się z roli TRENERA? Właśnie na te pytania spróbujemy sobie *poprzez praktykę* odpowiedzieć podczas grudniowych warsztatów.

Prowadzący:

Autorskie zajęcia poprowadzi **Wojtek Radziwiłowicz** – honorowy prezes fundacji Odyssey of the Mind Polska, który o temacie ma spore pojęcie. Gdy pierwszy raz wystartował w konkursie w roli uczestnika, jego drużyna zajęła na Finalach Światowych dopiero 21. miejsce (choć wygrała Spontany). Trzy lata później współtrenowany przez niego zespół zdobył za oceanem Nagrodę Omera za Postawę Fair-Play (na poziomie globalnym dokonały tego dotąd tylko trzy grupy z Polski), w kolejnym roku zaś – pierwsze biało-czerwone Mistrzostwo Świata. Z autopsji znając edukacyjną wartość Odysei Umysłu, następných piętnaście lat (do dziś) Wojtek – z niezłym skutkiem – poświęcił na to, by – wspólnie ze sztabem wolontariuszy zaangażowanych w organizację programu – stworzyć szansę doświadczenia odysejowej refleksji, rozwoju i radości jak największej liczbie młodych Polaków.